

den återremiss Kammararen beslutat af Utskottets betänkande öfver den af motionären i ämnet först väckta motionen, icke hafva anledning att deröfver afgifva förnyadt yttrande. Utskottet får derföre värdsamt tillstyrka, 2:o) att Herr Westerdals motion, angående skyldighet för staten att bestrida de kostnader i fattigvårdshänseende, som kunna erfordras för sådan svensk medborgare, hvilken öfver ett år vistats i Norge, icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 8 April 1872.

På Utskottets vägnar:

G. af Schmidt.

N:o 28.

Ank. till Riksd. Kansli den 9 April 1872, kl. 1 e. m.

Andra Kammarens Tredje Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 13, angående Herr J. Anderssons motion N:o 154, om underdånig hemställan till Kongl. Maj:t om vidtagande af de ytterligare åtgärder, som må vara erforderliga för framläggande af fullständigt förslag till vattenrättens ändamålsenliga ordnande.

Utskottet har till förnyad behandling fått till sig återremitterad denna motion, deruti motionären föreslagit, att Riksdagen ville hos Kongl. Maj:t anhålla om ytterligare åtgärders skyndsamma vidtagande, för att till Riksdagens pröfning framlägga fullständigt förslag till vattenrättens ordnande.

Till belysande af frågans behandling och närvarande ställning vill Utskottet anföra följande:

Rikets Ständers underdåniga skrifvelse af den 14 Mars 1863, angående utarbetande af Förslag till ny lag rörande vattenrättens ordnande, anmälles 1863 den 5 Maj i Statsrådet, då komitéledamöter utnämndes för utarbetande af förslag i ämnet.

Sedan Konungens Befallningshafvande och länens hushållningssällskaper samt åtskilliga landsting jemte Väg- och Vattenbyggnadsstyrelsen blifvit hörda öfver det af komiterade utarbetade förslag, anmälles detta den 29 Januari 1869 i Statsrådet, då tillsättande beslöts af en ny komité för omarbetande i vissa delar af förslaget.

1870 den 18 November anmälles i Statsrådet den nya komiténs förslag till förordning angående vattenrätten samt till Flottningsstadga, hvarvid beslut fattades om tryckning af detsamma.

1871 den 17 Mars blef det ånyo anmält i Statsrådet och remitteradt till Högsta Domstolen, som deröfver utlät sig den 10 November 1871.

Högsta Domstolen förkastade förslaget enhälligt både till princip och detaljer, och synas de hufvudsakliga skälen varit omöjligheten att under *en* lag subsumera *allt* som rör vatten, t. ex. egande- och nyttjanderätt till vatten, flottningar, vattenledningar, dikningar, uppdämningar, sjösänkningar, m. m., vidare att en sådan författning ej bör räknas till civillag utan tillhöra den ekonomiska lagstiftningen, och slutligen det ingrepp i förut stadgad eganderätt, som detta förslag skulle innebära, hvarom en af Högsta Domstolens ledamöter särskildt yttrar sig: »Man skulle kunna ådagalägga »den ännu allmänna våda, hvilken uppstode, ifall den ekonomiska nyttan »finge småningom undergräfvä alla värn för statens och mensklighetens »högre angelägenheter än varu-alstring.»

Efter emottagandet af Högsta Domstolens utlåtande beror ärendet på Kongl. Majts vidare beslut.

Då Utskottets förut afgifna utlåtande öfver denna motion behandlades inom Andra Kammaren, framställde åtskillige talare önskvärdheten af att Utskottet uppgjort förslag till skrifvelse till Kongl. Maj:t, för den händelse Riksdagen skulle bifalla motionärens framställning, och i sådant fall föreställer sig Utskottet: att *Andra Kammaren för sin del beslutar: att underdånig skrifvelse afgifves till Kongl. Maj:t med anhållan om vidtagande af de ytterligare åtgärder, som må vara erforderliga för framläggande till Riksdagens pröfning af fullständigt förslag till vattenrättens ändamålsenliga ordnande* — men då af den fullständiga framställning, som Utskottet härofvan lemnat af frågans behandling, synes, att Kongl. Maj:t till fullo inser dess vigt, att döma af de förnyade och omfattande åtgärder,

som redan vidtagits; då man kan vara förvissad att den ej förfaller, emedan den fortfarande upptages både i Justitie-departementets och Justitie-ombudsmannens förteckningar på oafgjorda ärenden; då en medlem af Statsrådet vid motionens första behandling inom Andra Kammarerna afgaf en förklaring i samma syftning, och då Högsta Domstolens utlåtande öfver författningsförslaget inkom till Statsrådet så nyligen som den 10 November 1871, efter hvilken tid Kongl. Maj:t tydligen icke kunnat eller hunnit vidtaga några förnyade åtgärder, finner sig Utskottet, ehuru det till fullo erkänner vigten af frågans snara lösning, böra värdsamt hemställa,

att Herr J. Anderssons motion ej måtte för närvarande till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 9 April 1872.

På Utskottets vägnar:

G. af Schmidt.